

nedsætter arbejdsgruppen på ny, også anmode arbejdsgruppen om at udtale sig om, hvordan søers mæthedfølelse sikres bedst muligt.

Under beslutningsforslagets punkt 8 stilles krav om, at diegivende søer alene må opstaldes i farebokse indtil 2 uger efter faring. Jeg vil gerne i dag tilkendegive, at det er regeringens målsætning at forbyde boksopstaldning af farende og diegivende søer. Så snart forskningsresultater og praktisk erfaring viser, at der udvikles systemer, hvor søer kan gå løse i farestien, uden at det bringer pattegrisens velfærd i fare, er regeringen klar til at indføre et forbud mod fiksering af farende og diegivende søer.

Der er imidlertid et stykke vej at gå endnu, før de velfærds-mæssige problemer for pattegrisene er løst. Forskningen og de praktiske erfaringer viser eksempelvis, at løsdrift af farende og diegivende søer ofte medfører meget høj dødelighed for pattegrisene. Også her trækker hensynet til soen og hensynet til pattegrisene i hver sin retning.

Kl. 18.15

Danmarks Jordbrugsforskning forsker i udvikling af stier med løsdrift af diegivende søer, og de forventer at have resultatet klar ved udgangen af næste år. Da regeringen således er enig i målsætningen om løsdrift af diegivende søer, og da der nu kommer mere forskning i emnet, vil jeg bede Arbejdsgruppen om hold af svin om også at behandle dette spørgsmål.

Det sidste punkt, jeg vil omtale, er punkt 9, som omhandler gødningssystemerne. Forslagsstillerne ønsker, at gødningssystemerne skal kunne håndtere halm, grovfoder og redebygningsmateriale fra 2010. Der findes i dag overgangsordninger, der løber frem til 2013, for forbuddet mod fuldspaltegulve og kravet om rode- og beskæftigelsesmaterialer. Ved om- eller nybygning træder de skrappe krav således i kraft, og landmændene må derfor dimensionere gyllesystemet, så det kan håndtere halm eller andet, som de måtte vælge at give søerne som rodemateriale og grovfoder.

Landsudvalget for Svin har oplyst, at ca. 60 pct. af alle drægtige søer allerede nu er i løsdriftssystemer. Omlægningen er således nået mere end halvvejs, og i forbindelse med ombygning fra boksopstaldning til løsdrift vil kravet om permanent adgang til rodemateriale træde i kraft for den enkelte stald.

Jeg er helt enig i, at begrænsninger i gyllesystemet ikke er en gyldig undskyldning for at se bort fra de gældende krav om rodematerialer.

Dog er det min opfattelse, at de overgangsordninger, som vi fastsatte i 1998 og skærpede for blot 2 år siden, virker efter hensigten.

Her til slut vil jeg kort opsummere regeringens holdning til beslutningsforslaget. Som jeg har sagt, kan regeringen støtte rigtig mange af intentionerne bag forslaget. Det er fremsnede tanker, der siger mod at skabe bedre vilkår for søerne og pattegrisene i svineproduktionen.

Der mangler dog meget viden på området, og regeringen ønsker ikke at lovgive i blinde. Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget på det foreliggende grundlag, men som jeg har redegjort for, er vi så heldigt stillede, at der foregår utrolig meget forskning på området, forskning, som netop berører mange af de punkter, som beslutningsforslaget omhandler, og som forventes afsluttet inden udgangen af næste år.

Derfor er regeringen rede til at drage nytte af den nyeste viden på området og gendanne Arbejdsgruppen om hold af svin, så snart de nødvendige forskningsresultater foreligger. På den måde kan dyreværnsorganisationer, erhvervet og myndighederne sammen drøfte, hvordan de nye resultater bedst kan udmøntes i lovgivningen.

Derudover vil jeg som nævnt sætte et par øvrige initiativer i værk allerede nu. Jeg vil tage initiativ til, at der bliver udarbejdet en vejledning om rodematerialer, og desuden vil jeg anmode Danmarks Jordbrugsforskning om at udtale sig om kravene til boksstørrelsen med henblik på en eventuel ændring af svinebekendtgørelsen. Det er min overbevisning, at disse initiativer vil bidrage væsentligt til at forbedre søers og pattegrisens velfærd i den danske svineproduktion.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt spørge til problemet om rodematerialer. Jeg kan høre det velkommen, at ministeren nu vil til at høre noget ved det, måske på baggrund af, at vi rejser debatten her i dag. Det er jo udmærket, at der sker noget, men når ministeren siger, at en stor del af de indskærpelser, der er foretaget, netop vedrører rodematerialer, er det så ikke et tegn på, at der er alt for ringe præciseringer af, hvad rodematerialer er?

Når der gives ca. 1.800 indskærpelser fra velfærdskontrollen og der i øvrigt kun er ca. 150, der følges op, tror ministeren så punkt 1, at det er et lille problem, man er ude for? Og punkt 2, synes ministeren, det er tilfredsstillende, at man